

نامه‌یه ک له شه و کت غه فوور بابانه وه بو تاهیر ئەحمەد حەوێزی

ئا: سەرنووسەر

بەغدا - ۱۹۶۰/۷/۱

وەرم گرت و وەکو خۆت فەرموو بووت ئەگەر گوێ له ئیستگە بگرت ئیستگە ئە ئیم بە دوو شیوه.

دووه: له باره‌ی شیوه‌ی سۆرانی که بلیم شیوه‌ی سلیمانی، یان بابانی، یان شارەزوور، پاش ئەوه‌ی پرسیارم له چەند برادەر و مامۆستایه‌کی شارەزا کرد، به تایبه‌تی مامۆستا جگه‌رخوین و براده‌رانی ئیستگه و تیان خۆی چوارشیوه‌یه: ۱- شیوه‌ی کرمانجی، یان بادینان ۲- شیوه‌ی سۆرانی ۳- شیوه‌ی لوپ ۴- شیوه‌ی که‌له‌ور.

مه‌به‌س له شیوه‌ی کرمانجی، یان بادینانی وەکو خۆتان شارەزان ئەزانن کوێ ئەگریته‌وه و پیتوبست ناکات درێژه‌ی بده‌ینی. لیته‌دا باسی شیوه‌ی سۆرانه وەکو فەرموتانه که سۆران هەر له زبانی بچووک‌ه‌وه ئەیگریته‌وه تا کو زبانی سیروان، به‌لام پیتوبستیان داوه که بوتری شیوه‌ی بابان، یان شارەزوور.

مامۆستا گیان: بابان به‌کار نه‌یه‌نم باشتره وەکو فەرموته که هەرچه‌نده ئەتۆش بابانی!! له‌لایه‌کی تره‌وه حکومه‌تی بابان، یان حوکمدارانی بابان بیستراوه، به‌لام شیوه‌ی بابانی هەرچه‌نده هه‌ندێ له نووسەر و میژوو نووسه‌کان به‌کاری ئەهین، به‌لام به‌لای منه‌وه وا ئەزانم راست نییه بوتری شیوه‌ی بابان، که هەرچه‌نده من قیرسچمه نیم، ئەگەر نووسه‌ران و وێژه‌وانه‌کان و زانایان

مامۆستای به‌ریز کاک تاهیر ئەحمەد حەوێزی پیتوبست بیت رۆژتان باش له پاش هه‌وآل پرسین، هیوادارم له خۆشیدا بن. نامه‌که‌تم پیتگه‌یشت که له ۱۹۶۰/۶/۱۵ دا نووسیبووت، زۆر دلشاد بووم. مامۆستا هەرچه‌نده من به‌خزمه‌تتان نه‌گه‌یشتووم، به‌لام کاک جه‌لالی براتان و کاک که‌مالی براتان و زۆر له‌خزمان و ناسیوانتان ئەناسم و شانازی به‌ناسین و دۆستایه‌تیتان ئەکه‌م، نه‌ک ته‌نیا به‌رامبه‌ر به‌ئێوه، به‌لکو به‌رامبه‌ر به‌خیزانی حەوێزی به‌تیکرا.

مامۆستا گیان، له نامه‌که‌تا دوو پیتوبست نووسیبوو بۆم، زۆر سوپاست ئەکه‌م، ئەمه وەلامه‌که‌ی منه.

یه‌که‌م: له باره‌ی که له ئیستگه‌وه ئەموت (به‌هه‌ردوو شیوه) گۆریم به (دوو شیوه) وەکو ئێوه فەرموتان راست ئەکه‌ن، من غه‌له‌ت بووم، به‌لام من مه‌به‌سم له هه‌ردوو شیوه ئەوه‌بوو که ته‌نیا ئیمه له ئیستگه‌وه به دوو شیوه ئەدوین، مه‌به‌سم له و حوجه‌یه ئەوه نییه که غه‌له‌ت نیم، به‌لکو پیتوبستیه‌که‌ی جه‌نابتان زۆر راسته و به‌فه‌خره‌وه

